

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. Visionibus Deus docuit, monstra esse in pœnam peccatorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

CAPUT LIII.

Secunda moralis Monstrorum cauſa, ut ſint pœna hominum,
ob ſcelera plectendorum. Et qui, aut cur aliqua capitinis
parte, aut toto capite monstroſo natuſint?

SUſiceret, vt Monstra ſint, ſi ſigna ſunt, nunc etiam ſa-
pe ſunt ſupplicia. Neq; enim tantum per illa mo-
net, ſed etiam plectit Deus vel ipſos monstroſos, vel
parentes, vel magistratus, aut etiam totam communitatem
monstroſorum. Et quidem varijs modis, ob varia peccatorum
genera, quorum acerbitas diuinam vincit bonitatem, quam
facit iuſtissimè in iram defletere. Vnde, ſicut ceteræ creatu-
ræ ſunt potentia, ita monstra ſunt iuſtitia monumenta. Et
vel Ethnicus author Plotinus ſcripsit; ipſam mundi artificem ra-
tionem, malis, poſtquam facta ſunt, opportunè admodū uti ſolere, id
autē maxime potestatis eſt, malis etiam bene uti valere. Imo mon-
ſtra ipſa potest eſſe iubere, quia non ſunt mala moris, ſed natu-
ra, & quidem naturæ particularis duntaxat, ac talia, ut ſint
quoddā bonū totius vniuersi. Bonum enim eſt vniuersi, ut in eo
iuſtitia locū habeat, ſine qua omnia fuſque de que verterentur.
Quod quoniā, præter Plotinū, etiam alij, apud gentes agno-
verunt, factum eſt, ut Poëtæ quoq; ipſi tot fingerent monstra,
in qua homines pœna dignos, vel ob alios plectendos, mutatos
ecinerunt. Hinc Actæon in ceruū, Iphigenia in ceruā; Scylla,
Aglauros, Daphnis, Anaxarate, Niobe, Aconteus, Atlas, Ly-
cas, Olenus, Proetus, in Saxa; Lycaon in Lupum, Achelous
in taurum, Æſacus in mergum, Antigone in ciconiam, Ata-
lanta in leonam; Arachne in araneam, Alcithoē in vespertilio-
nem, Diana in felem, Cadmus in anguem, alijque in ali-
as formas monstrofiffima metamorphosi feruntur conuersi.
Ita enim vnius curiositas, alterius crudelitas, tertij impietas,
& alia crimina aliorum caſtigata ſignificabantur.

Quod iſti carminibus ſuis expreſſerunt, alteri in ſomno
eſt demonstratum, teſte Cedreno, cuius hæc ſunt. *Antequā,*
tempore Michaelis Paphlagonis Imp. calamitates multis prodigijs
ſignifi-

L.

Plotin. lib. 3.
en. 2, c. 18.

M.

138. Cap. LIII. Monstra esse à Deo punientia, & caput deformans significata regno Orientis acciderent, cuiusdam de ministris Episcopi insomnum oblatum fuit, prorsus rem ipsam representans. Uisu erat sibi videre Eunuchum, albis vestimentis inditum, formâ ef. fulgente, qui tribus ipsis saccis appositis ordine eos interberetur aperire, & evanescere. Cumq; id faceret, è primo vim serpentum, viperarum, & scorpionum erupisse. Ex altero rubetas, aspides, basiliscos, cerasas, & alias venenatas bestias. Ex tertio cantharides, culices, vespas, aliaq; aculeata animalia. Cum ad hoc spectaculum obmutuisset, virum illum dixisse: Hec vobis accident, ob violata Dei mandata, & impium facinus in Rom. Imperatorem eiusq; coniugem perpetratum. Hac igitur virulentissimarum bestiarum mixtura & moneri mortales, & puniri monstratum est. Quem admodum & olim D. Ioanni, qui & ipse vidit de ore draconis, & de ore bestie, & de ore pseudopropheta spiritus tres immundos in modum ranarum, in quibus plaga significabantur, erumpere. Sed nihil visis aut somnijs necesse est probare, cum exempla superpetant docentia à capite usque ad calcem siue particulatim & membratim, siue uniuscunus & per omne corpus, delinquentes aliquos monstrositate plexos esse ac deformatos.

Apoc. 16. 13.

III.

Hist. Soc. to.
3. An. 1552.

Aptè hic apponi potest, quod in Societas nostræ historia legitur. Mulier erat supraceteræ flano ruylog, crine decora; quæ crinum specie, cum nimium sibi placeret & planderet, canoby nomen horrebat, ne cogeretur id aliquando decus tonsoni immitti committere. Monuit eam Cornelius Societas Iesu, si crines illos pluris quam Deum faceret, caueret, ne in eis crinibus, quos tantum diligenter, penas daret. Diebus interpositis non ita multis, semit Patrem verisimum fuisse vatem, laborare ex capite cœpit, totaq; illa pulchritudo capilli morbo urgente desfluere. Ergo ne calutus pulchritudinem, euulsi ad unum crinibus ostentaret, necessitatem in virtutem vertit, cœnobijq; se latebris, quod ante sic horruit, occultauit. Mox trofa hæc caluties & pena fuit, & medicina supplicium & beneficium. Neque enim, qui dixit: Vestricea

Matth. 10. 3.
Luc. 21. 18.